

خبر

خاک سپاری همسر امام موسی صدر در لبنان

● ایسنا: مراسم خاک‌سپاری همسر امام موسی صدر روز گذشته در لبنان برگزار شد. پیکر مرحومه پروین خلیلی، همسر امام موسی صدر، با حضور خانواده، شخصیت‌های سیاسی و مذهبی و گروه‌های مختلف مردم لبنان از مقابل مؤسسات امام صدر تشییع و در حسینیه الزهرا شهر صور به خاک سپرده شد. «شیخ علی الخطیب»، نایب‌رئیس مجلس اعلای اسلامی شیعیان لبنان بر پیکر آن مرحومه نماز خواند.

ادامه از صفحه ۳

مناقشه قفقاز و **تغییرات ژئواستراتژیک در منطقه** تا افزون بر مباحث قومی و رویکردهای تجزیه‌طلبانه پدیده راهبردی و با‌اهمیت دیگری که می‌تواند تغییرات ژئواستراتژیک شایان‌توجهی در پی داشته باشد نیز مورد توجه قرار گیرد. اقدامات کشور ترکیه برای بسط نفوذ منطقه‌ای و اراده این کشور به رهبری حزب حاکم اک پارتی برای تسلط و هژمونی در قفقاز و پیشبرد ایده وحدت جهان ترک؛ موجب شده تا فزون بر تحولات جاری، موضوع جنوب ارمنستان بیش‌ازپیش در ایران مورد توجه قرار گیرد و رزمایشی در شمال غرب کشور صورت گیرد. پیش‌ازاین کشور ترکیه در دریای مازندران همراه با ارتش جمهوری آذربایجان اقدام به برگزاری رزمایشی کرد که متاسفانه واکنش جدی و در‌خوری در ایران صورت نگرفت. درحالی‌که هیچ دلیل موجهی برای برگزاری این رزمایش، از جمله نزدیکی به ارمنستان، وجود نداشت. رزمایش اخیر نیروهای مسلح ایران در جنوب ارس اهمیت منافع راهبردی و ژئواستراتژیک کشور و عمق راهبردی کشور را نمایان می‌کند اما برگزاری رزمایش نیازمند اقدامات سیاسی دیگری نیز هست.

۷- افزایش جدی اقدامات دیپلماتیک از طریق راینزی با کشورهای روسیه، ترکیه

و جمهوری آذربایجان و ارمنستان و حتی کشورهای فرامنطقه‌ای چون فرانسه یکی از فوری‌ترین اقداماتی است که از سوی وزارت امورخارجه پیگیری شود. متاسفانه دستگاه دیپلماسی کشور در سال گذشته درباره تحولات و مناقشه قفقاز بسیار مغفلانه ورود پیدا کرده است.

۸- سپرده‌شدن پرونده قفقاز به یکی از

مدیران با تجربه دستگاه دیپلماسی یا مدیران

ارشد کشور با همکاری تیمی از متخصصان و

کارشناسان دستگاه‌ها و نهادهای ذیربط اقدام

دیگری است که توان تخصصی و ظرفیت

کارشناسی کشور برای پیگیری پرونده‌های

راهبردی و مهم چون مناقشه قفقاز را در اختیار

منافع ملی قرار می‌دهد.

۹- اتخاذ سیاست رسانه‌ای شفاف و

هماهنگ و آگاهی‌بخشی ملی درباره ابعاد

موضوع و دلایل بروز نگرانی‌های کشور که

منجر به برگزاری مانور شد از دیگر ضروریات

این حوزه است که در چند روز گذشته بجد مورد

توجه قرار نگرفته است.

تحولات جاری در قفقاز به‌صورت مستقیم

با منافع ملی ایرانیان در ارتباط است و هر‌نوع

کم‌توجهی یا بی‌توجهی یا عدم‌استفاده از

ظرفیت‌های کارشناسی، تخصصی و سیاسی

کشور، پیامدهای امنیتی و سیاسی شایان‌توجهی

در پی خواهد داشت.

زینب اسماعیلی سیبوری؛ در میانه تابستان که خودم و خانواده‌ام درگیر ویروس کرونا شده بودیم، در صف پذیرش یکی از بیمارستان‌های تهران، مردی که پوششه بزرگ سی‌تی‌اسکن و کیسه داروها را نشان دیگران می‌داد، سؤال مهمی پرسید: «همین هزینه‌ای را که اکنون برای درمان داریم پرداخت می‌کنیم، از ما می‌گرفتند و برایمان واکسن وارد می‌کردند، بهتر نبود؟».

به نظر پیشنهاد یا سؤال مهمی بود. اگرچه از منظر دولتمردان و سیاست‌مداران «ان‌قل‌ت‌های» زیادی می‌شد به آن وارد کرد اما از نگاه یک شهروند عادی، سلامت خودش و خانواده‌اش باید در اولویت باشد؛ همان‌طور‌که در نگاه یک سیستم توسعه‌یافته باید سلامت شهروندانش در اولویت قرار داشته باشد.

اما تابستانی که گذشت، روزانه شهروندان زیادی جان خود را بر سر ابتلا به کرونا از دست دادند، پنجمین اوج کرونایی در یک‌سال‌ونیم گذشته تجربه شد و در شبکه‌های اجتماعی بسیاری اعتراض خود را به کمبود یا نبود واکسن اعلام کردند. آنچه این روزها خوشبختانه تا حدود زیادی برطرف شده و اکنون با وجود مراکز متعدد واکسیناسیون، عده‌ای تصمیم گرفته‌اند واکسن تززند و این خود حدیث مفصل دیگری است که بعید نیست تبعاتش دامن همه را در پاییز و زمستان بگیرد.

اما این ابهام در ذهن بسیاری هست که علت وقفه

در واردات واکسن چه بود؟ چگونه آن روند تغییر یافته و

اکنون با وفور واکسن مواجهیم؟

۸۳ درصد واردات در ۳ ماه گذشته

جدیدترین گزارش گمرک ایران حاکی از «ورود بیش از ۷۹.۳ میلیون دُر واکسن کرونا است که حدود ۸۳ درصد آن در سه ماه اخیر وارد ایران شده است».

در ایران برای خرید واکسن کرونا، چند مسئله وجود دارد. اولین موضوع تحریم گسترده‌ای است که از سوی آمریکا و به‌صورت یک جانبه بر ایران تحمیل شده اما تمام سازوکارهای اقتصادی و بانکی مرتبط با ایران را هدف قرار می‌دهد. از همین رو نه ارز چندانی برای مبادلات به‌راحتی در دست کشور هست و نه هر کشوری که دارای واکسن باشد به ایران واکسن می‌فروشد؛ ازهمین‌رو، ایران تنها از طریق دوزدن تحریم‌ها آن هم با خرید از برخی کشورها که حاضر به ریسک دوزدن تحریم هستند، می‌تواند واکسن دریافت کند. با این اوصاف آنچه به سراسر‌ترین شکل می‌توان گفت این است که با دوزدن تحریم‌ها، هزینه تمام‌شده برای خریدار بیشتر شده و زمانی‌که برای تحویل یک کالا طی می‌شود نیز به‌مراتب ممکن است طولانی‌تر باشد.

معافیت تحریمی بی‌فایده آمریکایی
تجربه واکسن کرونا نشان داد معافیت تحریمی که آمریکا از آن صحبت کرد، کاملاً بی‌فایده است و نه‌تنها

مواد غذایی و داور در پروسه تحریم قرار دارد که واکسن کرونا نیز با همه خطرات همه‌گیربودن آن، از این قاعده مستثنا نماند. آنچه می‌توانست واکسن کرونا یا دارو را از این چرخه مصون کند، فقط دستورالعمل‌های بانکی بود که هیچ‌گاه از سوی واشنگتن و آن اشاره نشد.

با این اوصاف تنها چین به‌عنوان کشوری باقی ماند که به ایران واکسن می‌دهد، چون در چند سال گذشته یکی از خریداران نفت ایران و صادرکننده کالا به ایران بوده و روند دوزدن تحریم‌ها را هم یکن خوب بلد است و هم اسما یک منبع مطلع دراین‌باره می‌گوید که روند خرید واکسن از چین نیز به‌سادگی صورت نمی‌گیرد. کمیته شش نفره‌ای از مقامات مسئول دولتی و حزبی چین باید در مورد فروش واکسن به خریدار تصمیم بگیرند و جواب مثبت بدهند. همچنین از ثبت سفارش واکسن سینوفارم تا تحویل آن حدوداً دو ماه طول می‌کشد.

با این توضیحات می‌توان یکی از علل توقف در واردات واکسن کرونا در میانه ماه‌های تیر و مرداد را متوجه شد. ایسنا در گزارشی مبنی بر آمارهای اعلامی گمرک نوشته است: «واردات واکسن کرونا به ایران از ۱۵ بهمن‌ماه سال ۱۳۹۹ آغاز شد اما روند این واردات تا مردادماه سال جاری به‌کندی پیش رفت ولی از آن زمان تاکنون ورود واکسن تسریع شده است؛ به‌طوری‌که عمده واردات در همین مدت اتفاق افتاده است». آخرین

دیپلماسی

بررسی علت وقفه تابستانی و گسترش واردات واکسن کرونا

تابستان داغ بدون واکسن و تغییر دولت

عکس: ایمان کریمیان‌مهر

گزارشی که معاون فنی گمرک ایران از وضعیت واردات واکسن اعلام کرده است، نشان می‌دهد که «تا هفتم مهرماه، ۷۹ میلیون و ۳۴۸ هزار و ۶۶۰ دوز واکسن در ۶۰ مرحله وارد ایران شده که در فاصله مرداد تا هشتم مهرماه ۸۳ درصد واکسن‌ها وارد کشور شده است که این آمار برای شهریور و مهر به ۶۶ درصد می‌رسد. همچنین هشت‌درصد در تیرماه، یک درصد خرداد، پنج درصد اردیبهشت، دو درصد فروردین سال جاری وارد شده و در سال گذشته نیز یک درصد در اسفند و کمتر از یک درصد نیز در بهمن ماه بوده است».

تغییر دولت و واردات واکسن

یک پارامتر مهم در این بین تغییر دولت در ایران است، مردادماه، حسن روحانی دولت را به ابراهیم رئیسی واگذار کرد و تیم کابینه او جایگزین دولتی‌های سابق شدند. این سؤال قابل طرح است که آیا دولت روحانی نسبت به اهمیت واردات واکسن بی‌توجه بوده است و جان‌های بی‌شماری به‌واسطه این بی‌تدبیری قربانی شدند و هزینه درمان زیادی به خانواده‌ها و نهایتاً کشور وارد شد؟ یا اینکه بخشی از این واردات نتیجه راینزی‌های نهایی اعضای دولت قبل هستند. اگرچه مقامات کابینه دولت روحانی عمدتاً گزارش‌دهی شفافی را در دستور کار نداشتند و بیشتر به فراقتنی مشکلات از خود به دیگران مشغول بودند اما دست‌کم پست اینستاکرامی محمدجواد ظریف در تاریخ ۲۰ مرداد می‌تواند کمی به روشن‌شدن وضعیت کمک کند.

او که گویی از آخرین قطره‌های صبر خود نسبت به تحمل هشت سال نادیده گرفته‌شدن زحماتش داشت خرج می‌کرد، نوشت «نگذارید از سکوت پشیمان شوید و بیرسم؛ اولین بار چه کسی در دولت بحث‌کرنا را مطرح کرد؟ چه پاسخی به او داده شد؟ کدام دستگاه پیشنهاد

تمهید واردات واکسن از چین را در شهریور گذشته مطرح کرد؟ دقیقاً همان کاری که بعد از آن تاریخ امارات (برای سینوفارم) و ترکیه (برای سینوواک) انجام دادند؟ چه کسانی گفتند مردم ما موش آزمایشگاهی نیستند؟ کدام وزیر واکسن اسپوتنیک را در سفرش از روسیه گرفت؟ چه کسانی به او حمله کردند و او سکوت کرد و کار را ادامه داد؟ کدام دستگاه به مهم‌ترین تأمین‌کننده خارجی واکسن کشور هرروز حمله می‌کند؟ چه وزیری مجبور است از حیثیت خودش هزینه کند و برای مصالح مردم عزیز ایران حرف‌های دوستان را رفع‌ورجوع کند؟ کدام دستگاه تا امروز خرید و اهدای بیش از ۲۴ میلیون واکسن خارجی را تمهید کرده و واردات انبوه و مستمر را در هفته‌های آینده مذاکره و نهایی کرده است؟»

اما با همین روایت نیز فاصله ۲۴ میلیون واکسن تا ۷۹ میلیون دوز واکسن، از مردادماه تا مهر را نشان می‌دهد.

یک مقام مطلع که از ابتدای واردات واکسن در جریان راینزی‌ها برای این کار بوده توضیح می‌دهد که روند داخلی واردات واکسن یک سر اداری است که با توجه به تحریم و کمبود ارز عمدتاً فرایند طولانی می‌شود. از تهیه ربال تا تبدیل آن به ارز و انتقال به بانکی امن در کشور گیرنده و نهایتاً تحویل واکسن. همه اینها در روند داخلی به چند نهاد مرتبط می‌شود، از وزارت امور خارجه تا وزارت بهداشت و بانک مرکزی و سازمان برنامه بودجه و …

در دولت جدید معاون رئیس‌جمهور تمام این هماهنگی‌ها را برعهده گرفته و هر هفته در دو جلسه با حضور نماینده تمام نهادهای ذخیل در امر واردات واکسن، هماهنگی‌ها را اجرایی می‌کند و این یکی از علل تسریع در واردات واکسن در ماه‌های گذشته است.

البته این تنها عامل نیست، پیش از این شرکت‌های تولید واکسن از جمله سینوفارم، با محدودیت تولید مواجه بودند و بخش زیادی از تولیداتشان در داخل کشورشان مورد استفاده بود. اما اکنون با واکسیناسیون بیشتر شهروندان کشورها، آنها می‌توانند واکسن بیشتری بفروشند. علاوه بر این پیش‌تر در داخل کشور زمان زیادی از دست رفت تا واکسن داخلی تولید شود و نهایتاً بدون توضیح مشخصی روند واکسن داخلی به سکوت نسبی گراییده است. همچنین تا زمان زیادی واکسن چینی مورد اعتماد برخی در کشور نبود ولی با گذراندن دوره کمبود واکسن، عدم استقبال از واکسن چینی کاسته شده است. درحالی‌که برخی هنوز منتظر واکسن فایزر هستند، مقام مطلعی به «شرق» می‌گوید هنوز خرید این واکسن قطعی نشده است و تغییری در وضعیت واردات واکسن فایزر ایجاد نخواهد شد.

پس بهتر است به توصیه پزشکان گوش بدهیم که بهترین واکسن، در دسترس‌ترین آن است.

ادامه از صفحه ۲

«واسطه استراتژیک» چه باید کرد؟(۲)

۳- «جریان‌های بین‌المللی» که در جای جای این مقاله آمده است، از حیث فنی و نوع «بازی» و سازه ارتباطاتی اهمیت دارند؛ نه اینکه به خودی خود واجد حقانیتی باشند. اینکه این ساحت فنی تا چه حد می‌تواند «حقانیت آرمان‌های بشری» را مخدوش کند؛ البته محل بحث است؛ اما آنچه مسجل است، این است که این فنون می‌توانند در خدمت آرمان‌های بشری «نیز» قرار گیرند؛ همین. بنابراین آرمان‌ها می‌توانند «روابط شما با کشورهای متخاصم» را «غسل تعمید» دهند؛ اما این روابط نمی‌توانند به خودی خود مخرب آرمان‌ها باشند. این‌ن تصور که ابزار ارتباط و تعامل بین‌المللی حتما به آرمان آسیب می‌رساند، تصور دقیقی نیست و ما را به سوی انزوا در بازارهای بین‌المللی پیش می‌برد. گاهی انزوای ارتباطات سبب می‌شود که با به «چکش اتمی» تبدیل شود یا به ابزاری برای پول‌شویی به سبک «سن مارینو»، کشور کوچک «سن مارینو» که عملاً در درون ایتالیا قرار دارد کارکرد پول‌شویی و فرار مالیاتی برای روس‌ها و ایتالیایی‌ها و… پیدا کرده است.

۴- اگر امروز مشکلی در مرزهای شمالی و شمال غربی ما پدید آمده است، متأسفانه راحل سریع و کوتاه‌مدتی ندارد. این مشکل، نتیجه طبیعی جریان‌سازی طولانی‌مدت علیه ماست که امروز و پس از دو انتخابات اخیر در ایران و تأخیر مذاکرات برجامی «فرصت بروز» یافته است. سیاست‌گذاری در دیپلماسی بین‌المللی باید تدریجی و پیوسته باشد و به عزم کلی نظام و زیرمجموعه‌های آن تبدیل شود. در سیاست‌گذاری دیپلماسی بین‌المللی جایی برای تفرقه، عوام‌زدگی و نیروهای خودسر نباید وجود داشته باشد. استفاده از نیروهای خودسر برای اعمال فشار بر طرف‌های خارجی اگر استثنا هم بوده باشد، نباید به قاعده سیاست خارجی تبدیل شود. نباید ذهنیت عوام را به گونه‌ای شکل داد که خود اسیر توهمات آنان بشویم، مسئله، مسئله منافع یک ملت است که نباید بازپچه سادگی شماری از عوام بشود. جدیت و سخت‌گیری حکومت در این امور لازم است. عوام، افسانه و توهم را درمی‌آمیزند و با اندکی چاشنی از تئوری توطئه دچار «خود روفسوربینی» شده و برای منافع ملی هزینه‌زا می‌شوند.

۵- به همین شکل، سیاست خارجی باید از زیر پیوغ منازعات جناحی خارج شود تا به دستاویزی برای منازعات باندهای قدرت یا سبک‌سری جناح‌ها تبدیل نشود؛ که دراین‌صورت فاجعه‌ای بزرگ اتفاق خواهد افتاد. اگر دانش سیاست خارجی به سطح منازعات جناحی کاهش یابد، زمینه برای توجیه «روسوفیل»، «چینوفیل» و «انگلیفیل»‌شدن برخی افراد و به‌ویژه دیپلمات‌ها و نظامیان فراهم می‌آید که در چنین صورتی «انا لله و انا الیه راجعون و علی‌الایران» السلام، سخنان تعجب‌آور یک مقام مؤثر نظامی درباره پیمان شانگهای در این چارچوب باید دیده شود که گفته بود: «همگان شاهد بودند که غرب و غرب‌گرایان چگونه بر این سیاست (رویگرد به شرق) تاختند! … رفتار غرب و غرب‌گرایان … مغایر با منافع ملی است. چنین سخنانی دیپلماسی و روابط خارجی را به دعوهای «حیدری-نعمتی» تبدیل می‌کند. اگر کسی هم نقد کارشناسانه‌ای داشته باشد، از بیسم جمله‌های این‌چنینی زبان در کام می‌کشد، حریت و آزادی را تا نباید از متفکران و دلسوزان سلب کرد؛ به‌ویژه در آنچه به روابط خارجی مربوط می‌شود. توهمین‌ها و محومه‌ها علیه مذاکره‌نگدان در دولت قبل نیز در این چارچوب باید دیده شود. همه اینها بدیهیتی است که متأسفانه عکس آن عمل می‌شود. در بخش بعدی این موضوع را ان‌شاءالله ادامه خواهم داد؛ به شرط حیات.

ادامه از صفحه اول

پاشنه آشیل ماده ۶ طرح تسهیل

پاشنه آشیل رفع معضل بی‌کاری فارغ‌التحصیلان حقوق در کشور صدور پروانه کاندیدی برای ایشان نیست بلکه ایجاد بازار واقعی کار راحل مجارست. مطلب دیگر اینکه چرا طرح تسهیل فقط عرصه وکالت را در میان مشاغل حقوقی نشانه گرفته است، مشاغل دیگر مانند سردهفتری اسناد رسمی سال‌هاست که در رکود بوده و آزمون برای ورودی فارغ‌التحصیلان حقوق برگزار نمی‌شود، چرا سازوکاری برای آن عرصه اندیشیده نمی‌شود؟ این در حالی است که کانون‌های وکلا هرساله به‌طور منظم در برگزاری آزمون با سهمیه مصوب مباردت می‌ورزد. اگر مجلس محترم انگیزه واقعی در برطرف‌کردن معضل بی‌کاری فارغ‌التحصیلان رشته حقوق دارد، شایسته است تحصیلات لازم را در احیای قوانین اجباری‌شدن وکالت و تصویب قوانین مناسب در سایر حوزه‌های حقوقی مثل دאوری در حل‌وفصل اختلافات و امثالهم به خرج دهد. یکی از بهترین عرصه‌های فعالیت برای فارغ‌التحصیلان حقوق دآوری است که مجلس محترم با تصویب یک قانون جامع و کامل می‌تواند بستر ورود فارغ‌التحصیلان رشته حقوق با رعایت استانداردهای علمی لازم به این عرصه را فراهم کند؛ بنابراین انتظار می‌رود نمایندگان محترم مجلس با تعمیق در شرایط واقعی بازار کار وکالت، نسبت به حذف ماده ۶ طرح تسهیل صدور برخی مجوزهای کسب‌وکار اقدام کنند و به‌جای آن در اندیشه ترمیم بازار مشاغل حقوقی ازجمله احیای قانون اجباری‌شدن وکالت باشند.